Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

excusatione dicturi sunt. qui de reatu suorum eminuum ⁊ sem⁊
ipsis iudicibus non excusantur. hi itaq; quid aliud qm peo
nes sui sunt. uoces cont culpas pferunt. ⁊ semetipsos opib
reos trahunt. Admonendi sunt ut uideant qa de occul
ta iam retributione iudicii ē. quod eorum mens malum qd p
petrat illuminat ut uideat. s; ñ conat ut uincat. ut quo
melius uidet eo detius peccat. quia ⁊ intelligentie lum p
cipit. ⁊ actionis pue tenebras ñ relinquit. Nam cum accep
tam adadiutorium scientiam negligunt. hanc contra se
in testimonium uertunt. ⁊ de lumine intelligentie augent
supplicia. quod pfecto accepunt ut possint delere peccata.
Quorum numerum nequicia eum malu agit quod di iudicat.
uentum iam iudicium degestat. & cum eius suppliciis serui
ant obnoxia. suo hic utum examine non sit absoluta. tan
toq; illic gnuora tormenta pcipit qmo hic malum ñ dese
rit ⁊ qd ipsa condempnat. Hinc enim ueritas dicit. Seruus
qui cognouit uolun[illegible] tate dm sui ⁊ ñ ipparauit ⁊ non
fecit sedm uoluntatem [illegible] te ei uapulabit multis:
Hinc psalmista ait. [illegible] Descendant in infernum
uiuentes. Viui quippe [illegible] que circa illos agant
sciunt ⁊ sentiunt. mortui autem sentire nil possunt. Mor
tui enim in infernum descenderent. si mala nesciendo p
petrent. cum ꝰ sciunt mala & tam faciunt. ad iniquita
tis infernum uiuentes miseri sentientes descendunt. xxviii.

Alii admonendi sunt qui repentina ⁊ cupiscentia
superant. atq; alii qui in culpa ex exilio ligant. Ad
monendi sunt quos repentina ⁊ cupiscentia supat.
ut in bello psentis uite se cotidie positos attendant. ⁊
cor quod pudere uulnera non potest. secuo sollicti timo
ris tegant. ut occulta insidiantis hostis iacula phorres
cant. & uitam caliginoso certamine intentione ⁊ iniua.